

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Aggravationis Censurarum Formula XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

excommunicationem procedere aliis-
que citatione.

2. Quod procedit etiam in Censura inter-

dicti, si honor solitus eidem publicè,
& injuriosè denegetur.

Die . . . mense . . . anno . . . Cum Illustrissimus, & Reverendissimus
D. Episcopus N. exerceret suam jurisdictionem visitando, N. N. ausi fue-
runt de facto resistere, sibi que volenti Ecclesiam N. visitare opposuerunt: Qua-
re præfatus Illustrissimus, & Reverendissimus Episcopus in ipso actu manifesta
violentiæ sibi illatæ, pro defensione suorum jurium vim vi repellendo, ipsos præ-
nominatos N. N. excommunicavit, & contra eosdem mandavit hos cedulones
affigi, ut ab omnibus Christi fidelibus vitarentur.

N. N. Cancellarius (sive Actuarius) Visitationis.

Loco ✠ Sigilli.

ADNOTATIONES.

1 **M**ANIFESTÆ VIOLEN-
TIÆ. Quoties Episcopus im-
peditur, quin visitet loca, quæ de jure,
vel consuetudine potest visitare, puta quia
visitandi habita notitia habendæ visitatio-
nis ostia loci visitandi claudunt, aut alio
modo sese violenter opponunt, potest non
solum januas frangere, sed vim vi repel-
lendo inobedientes, & opposcentes illico
excommunicare absque alia judiciali mo-
nitione, Campanil. in divers. jur. can. rubr.
12. cap. 13. nu. 59. & seqq. quem sequuntur
Ventrigil. prax. rer. notabil. par. 1. ad-
not. 48. §. unico num. 88. Raynald. observ.
Crimin. supplem. ad cap. 31. supplem. 3. n.
119. & ita pro validitate censurarum re-
spondit Sac. Congr. Concilii in una Vicen.
Juris visitandi 26. Septembris 1699. & 16.
Januarii 1700.

2. Et idem dicas procedere in Censura

Interdicti, quoties honor, obsequium,
vel res tradi, & concedi solita, publicè,
& injuriosè Episcopo denegetur, eadem
Sac. Congr. in alia Venaphrana interdicti
26. Januarii 1697.

Aggravationis Censurarum.

FORMULA XVI.

SUMMARIUM.

- 1 Aggravatoria Censurarum non debet ex-
pediri, nisi monito contumace.
- 2 Episcopus non potest absolvere excom-
municatum pro læsa immunitate Ec-
clesiastica.
- 3 Aggravatoria expeditur contra contu-
maces.
- 4 Aggravatoria Censuræ publicatur in Ec-
clesiis pulsatis Campanis diebus fe-
stivis.

N. Episcopus N.

Aliàs pro parte, & ad instantiam &c. & hic summarie narretur factum, &
causa pro quo, seu qua quis fuerit excommunicatus. (N. fuit publicè per affi-
xionem cedulorum excommunicatus. Quoniam verò idem N. rebellis, & ino-
bediens excommunicationis sententiam per dies . . . post illius publicationem,
& denunciationem in locis publicis per publicum nostræ Curie Curforem fa-
ctam, animo substinuit indurato: eodem iterum monito, & contumace, ac parere
negligente, sententiam excommunicationis antedictam aggravamus, & hanc
ferie reaggravamus. Quo circa vobis omnibus Parochis, Rectoribus, & Curatis
tam

ram Civitatis, quàm Diœcesis nostræ jurisdictioni subiectis committimus, quatenus receptis præsentibus, eundem N. excommunicatum, declaratum, aggravatum, & reaggravatum *in vestris Ecclesiis* diebus festivis inter Missarum solemniam publicè *nunciatis*, & ab aliis nunciari, & ab omnibus Christi fidelibus arctius evitari curetis, & faciatis, donec aliud à nobis habueritis in mandatis. Datum, &c.

N. Episcopus N.

N. Cancellarius .

ADNOTATIONES.

I. ITERUM MONITO. Aggravatio Censurarum, quæ solet in Curia Romana concedi ob non partitionem litteris Apostolicis, seu mandatis, & Executorialibus Rotæ, sicuti non solet expediri post Declaratoriam, nisi servatis quatuor terminis, citatoque reo ad docendum se paruisse, juxta praxim traditam à Ridolphin. *par. 2. cap. 8. n. 34.* Ita si Episcopus ad aggravatoriam procedat jure ordinario excommunicationis inflictæ, puta ob læsam immunitatem Ecclesiasticam, usurpationem Ecclesiæ bonorum, aut non solutionem Decimarum, debet ad cautelam ante expeditionem reum ad docendum se paruisse iterum monere saltem unica citatione domi dimissa copia, vel etiam per Edictum, si aliter fieri non possit, quia potest fortè de partitione docere, & contumaciam (propter quam aggravatoria relaxatur) excludere, & purgare; nisi tamen inobedientia, & contumacia esset notoria.

2. Advertendo tamen, quod si ageretur de excommunicatione inflictæ ob læsam immunitatem Ecclesiasticam, tunc etiam si reus pareret aggravatoriæ, non possit eum Episcopus absolvere, nisi obtemperata à Sede Apostolica speciali facultate, ut monendo Præpositum *Canusie Nullius* 20. Martii 1630. *rescripsit Sac. Congreg. Immun.* his verbis—*procedat ad aggravatoriam, & ad reaggravatoriam, & ad re-affixionem Cedulae contra Capitaneum, & alios excommunicatos, & non deveniat ad absolutionem, nisi obtemperata prius à Sede Apostolica speciali facultate, lib. 2. Decret. Paul. fol. 33. à tergo.*

3. **AGGRAVAMUS.** Ad aggravatoriam proceditur quoties protervia, & contumacia excommunicati id exigere videatur, ad *Text. in Extravag. commun. unic. de Decim. circa fin. ibi—Aggravaturus alias manus tuas contra ipsos* (ideè excommunicatos) *prout proterviam, & contumaciam exigere videris eorundem:* Ea que non proficientes pro partitione solet implorari brachium sæculare: ac etiam propter insoledentiam in Censuris, Tribunal Inquisitionis contra contumaces, procedere, eosque interrogare quid sentiant de fide, ut testatur Cardin. de Luc. *de judic. discurs. 40. n. 104. & 105.* Ac præsertim hujusmodi aggravatoria uti debet Episcopo adversus excommunicatos ob læsam immunitatem, ut supra relato decreto monuit *Sac. Congr. ejusdem, & in alia Beneventana 20. Januarii 1637.* in qua Vicario sic respondi—*contra excommunicatos procedendum esse ad aggravatorias, & reaggravatorias, & diebus festivis fieri debere publicationes, ut vitentur; lib. 3. Decr. Paul. fol. 22.*

2. **IN VESTRIS ECCLESIIS NUNCIETIS.** Pro aggravatione, & reaggravatione Censurarum fiunt, & repeti tamdiu debent publicationes in Ecclesiis inter Missarum solemniam, etiam Campanis ictu lugubri pulsatis, & accensis Candelis juxta modum expressum *in dict. Extravag. unic. de Decim. ibi—& omnes, & singulos, qui hujusmodi sententias latus incurrerint per se, & per alios singulis diebus Dominicis, & festivis pulsatis Campanis, & Candelis accensis usque ad satisfactionem condignam, excommunicatos publicè enuncies, & facias ab omnibus publicè evitari: Tum ut*

Aa 4 fide-

fideles effectum contumaciæ, & inobedienciæ, mandatis Ecclesiæ, ac pœnæ excommunicationis gravitatem, acerbiterque percipiant: Tùm ut excommunicatus nimio rubore suffultus resipiscat, & exeat à peccato, *cap. Novit. de judic. cap. Cum medicinalis de sent. excomm. in 6. & in Clem. unic. de consang. & affinit.* ubi dicitur--*Præcipientes Ecclesiarum Prælati, &c. ut excommunicatos publicè tandem nuntient, seù à suis Subditis faciant nunciari, donec suum humiliter recognoscantes errorem, absolutionis obtinere beneficium mereantur.*

Interdicti Ecclesiastici.

FORMULA XVII.

SUMMARIUM.

- 1 Interdictum est multiplex.
Causa ferendi Interdictum est delictum, vel contumacia, *ibid.*
- 2 Interdictum locale, quibus de causis feratur remissivè.
- 3 Interdictum personale, quibus de causis feratur remissivè.
- 4 Non requiritur monitio si feratur à jure, vel ob notorium excessum.
- 5 Causa est necessario exprimenda in scriptis, alias Judex incurrit interdictum.
- 6 Qui sint effectus Interdicti remissivè.

Nos N. Episcopus N.

S Empronium, vel Univerfitatem, seù Populum N. vel Ecclesiam, Civitatem, Castrum, aut Regnum N. propter talem causam, supponimus *Ecclesiastico Interdicto*. Hac die...

Alia

H ic auctoritate Ordinaria (seù Delegata) Cajus, Ecclesia, Castrum, vel Civitas N. denunciatur supposita *Ecclesiastico Interdicto* propter talem causam. Hac die.....

N. Episcopus N.

N. Cancellarius.

ADNOTATIONES.

1. **E**CCLESIASTICO INTERDICTO. Interdictum Ecclesiasticum, aliud est locale, aliud personale, aliud mixtum, *cap. Alma Mater de excommunic. in 6.* Causa autem illud ferendi duplex est, delictum scilicet, & contumacia, quæ tam in primo, quàm in secunda, sive Interdictum personale sit, sive locale, semper debet esse gravis, ut communiter tradunt DD. apud Sayr. *de censur. lib. 5. cap. 11. num. 1. & 16.*

2. Locale fertur à jure, ob causas expressas in *c. Felicis de pœn. in c. Quamquam de cens. in c. Ubi periculum de elect. in cap. 1. de usur. in c. Animarum de sepult. & in cap. Quicumque de hæret. in 6. in Clem. 1. de pœn. & in Extravag. super gentes de consuet.*

3. Personale verò ob causas contentas in *cap. Clericis deinceps 16 qu. 7. in cap. unico de injur. cap. Clericis de Immunit. Eccles. cap. Præsenti de offic. Ord. & in cap. Episcoporum de privil. in 6. in can. 2. Bullæ Cæne in Extrav. unic. de reb. Eccles. non alien. & in Concil. Trid. sess. 6. cap. 1. & sess. 7. cap. 8. de reform.*